

Αυτόγραφο ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος
Ναπολέοντος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα
Νικόλαον.

Μεγαλειότατε! Ἡ μεταξὺ τῆς Υ. Μ. καὶ τῆς Ὀθωμ. Πύλης ἀναφύισα διαφορά καθήνησεν ἐπὶ τοσοῦτον σοβαρὰ, ὥστε κρίνω χρεὸς μου νὰ ἐξηγήσω ὁ ἴδιος ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Υ. Μ. τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἔλαβεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διορῶ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν κινδύνων, οἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Διακοινωνία, ἡ ὁποία κατὰ διαταγὴν τῆς Υ. Μ. ἐπεδόθη εἰς τὴν κυβέρνησιν μου ὡς καὶ εἰς ἐκείνην τῆς Βασιλείσης Βικτωρίας, ἀδοξοῖται ὅτι τὸ πιστικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς παρεδέχθησαν αἱ δύο ναυτικαὶ δυνάμεις παρῶξιν τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπειναντίας, νομίζω, ἤθελε μένει ζήτημα ὑπουργικόν, εἰάν ἡ καταλήψις τῶν ἡγεμονιῶν δὲν μετήνεγκεν αὐτὸ αἰφνηδῶς ἀπὸ τοῦ κύκλου τῆς συζητήσεως εἰς τὸ σταθμὸν τῶν γεγονότων. Καὶ ὅμως εἰ καὶ τὰ στρατεύματα τῆς Υ. Μ. εἰσῆλθον εἰς Βλαχίαν, οὐχ ἦτον ἡμεῖς καὶ πάλιν ὑπεχρώσαμεν τὴν Πόρταν νὰ μὴ θεωρήσῃ τὴν κατάληψιν ταύτην ὡς αἰτίαν πολέμου, δεικνύοντες διὰ τούτου τὴν ἄκραν ἡμῶν ἐπιθυμίαν τῆς συνδιαλλαγῆς. Συνεννοηθεὶς δὲ μετὰ τῆς Αγγλίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας πρότεινα εἰς τὴν Ἑμετέραν Μεγαλειότητα διακοινῶσιν ἱκανὴν νὰ εὐχαριστήσῃ ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, καὶ πρώτῃ ἡ Ἑμετέρα Μεγαλ. παρεδέχθη αὐτήν. Ἀλλὰ μόλις εἶχον μᾶθαι τὴν καλὴν ταύτην εἰδησιν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Υ. Μ. παρουσιασθεὶς ἐν τῷ μῆσῳ διὰ τῆς ἐπαξηγηματικῆς Διακοινώσεως κατέστρεψε τὸν συνδιαλλακτικὸν αὐτῆς σκοπὸν, καὶ οὕτως ἐκόλωσεν ἡμᾶς τοῦ νὰ συστήσωμεν καὶ εἰς τὸν Σουλτάνον τὴν πλήρη αὐτῆς παραδοχὴν. Ἀφ' ἐτέρου δὲ καὶ ἡ Πόρτα εἶχε προτείνει εἰς τὸ σχέδιον τῆς διακοινώσεως τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας αἱ ἐν Βιέννῃ, ἀντιπροσωπευόμενοι τέσσαρες δυνάμεις εὔρον ὀρθὰς καὶ παραδεξιμῶς, τὰς ὁποίας ὅμως ἡ Υ. Μ. ἀπέρριψεν. Τότε ἡ Πόρτα, ἰδούσα τὴν ἀξιοπρέπειάν τῆς προσβεβλημένην καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀπειλουμένην, ὑποχρεωμένη ὑπὸ τῶν γενομένων ἤδη προσπαθειῶν ν' ἀντιτάξῃ στρατὸν εἰς τὸν τῆς Υ. Μ. ἐπιτιμήσῃ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον, παρὰ νὰ μένῃ ἐν τῇ ἀβεβαίᾳ καὶ ταπεινωτικῇ ταύτῃ καταστάσει, συγχρόνως δὲ ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν μας, καὶ ἐπιπῆ ἡ ὑπόθεσις τῆς μᾶς ἐφαίνετο δικαία, οἱ στόλοι Αγγλίας καὶ Γαλλίας διατάχθησαν νὰ καταπλεύσωσιν εἰς τὸν Βόσπορον.

Ἡ θέσις ἡμῶν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ἦτο μὲν προστατευτικὴ, πλὴν παθητικὴ. Οὐδέποτε συμβουλεύσαμεν εἰς αὐτὴν πόλεμον, ἀλλὰ πάντοτε διεβιάζομεν εἰς τὰ ὅρια τοῦ Σουλτάνου συμβουλάς εἰρήνης καὶ μετριοφροσύνης, ὄντες βέβαιοι, ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ καλλίτερον μέσον συμβιβασμοῦ, καὶ αἱ τέσσαρες δυνάμεις συνεννοήθησαν ἐκ νέου νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν Υ. Μ. ἄλλας προτάσεις. Ἡ δὲ ἕμετέρα Μεγαλειότης δεικνύουσα τὴν ἀπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς δυνάμεώς τῆς ἀποβρέουσαν γαλήνην ἠρέκασθ' ἄποκρούσῃ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Δανουβίου ὡς καὶ ἐν Ἀσία τὰς προσβολὰς τῶν Τούρκων καὶ διὰ μετριοφροσύνης ἀξίας τοῦ ἀρχηγοῦ μεγάλου

Κράτους, διακήρυξεν ὅτι θέλει ἐμμένειν εἰς ἀμυντικὴν θέσιν. Ἐως ἐδῶ λοιπὸν ὑπῆρξαμεν, ὀφείλει νὰ τὸ εἶπω, ἐνδιαφερόμενοι θεαταί, πλὴν ἀπλοῖ θεαταί τῆς πάλης, ὅτε αἰφνης τὸ ἐν Σινώπῃ συμβάν μᾶς ἐβίβασε νὰ λαβώμεν θέσιν ὀριστικωτέραν. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Αγγλία δὲν εἶχεν κρίνει καλὸν ν' ἀποβιβάσωσι στρατὸν εἰς Τουρκίαν πρὸς βοήθειάν τῆς. Ἡ σημαία τῶν ἄρα δὲν ἦτον ἐκτεθειμένη εἰς τὰς κατὰ ξηρὰν μάχας· ἀλλὰ κατὰ θάλασσαν διέφερε τὸ πρᾶγμα. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Βοσπόρου ὑπῆρχον τρεῖς χιλιάδες πυρίπνοα στόματα, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐμπρῦρει εἰς τὴν Τουρκίαν ὅτι αἱ δύο πρῶται ναυτικαὶ δυνάμεις εἰς οὐδένα ἤθελον ἐπιτρέψει νὰ τὴν προσβάλλωσι κατὰ θάλασσαν. Ἡ πυρπόλησις τῆς Σινώπης ὑπῆρξεν ὅσω ἀπροσδόκητος, τόσω προσβλητικὴ δι' ἡμᾶς, διότι ἀδιάφορον, εἰάν οἱ Τούρκοι ἤθελον ἢ οὐ νὰ μεταφέρουν πολεμοφόδια ἐπὶ τοῦ Ρωσ. Κράτους. Τὸ πρᾶγμα εἶναι ὅτι Ρωσικὰ πλοῖα προσέβαλον τὰ Τουρκικὰ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Τουρκίας, ἐνῶ ὑπῆρχον προσωρμισμένα εἰς λιμένα Τουρκικῶν, καὶ τὰ κατέστρεψαν, μόλην τὴν ὑπάρχουσαν βεβαίωσιν, ὅτι ὁ πόλεμος θέλ' εἶσθαι ἀμυντικὸς μόλην τὴν ἐκεῖ πλησίον ἀγκυροβόλησιν τῶν στόλων μας. Ἡ ἀποτυχία δ' αὕτη δὲν ἦτο πλέον ἀποτυχία τῆς πολιτικῆς ἡμῶν, ἀλλ' ἦτον ἀποτυχία τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν τιμῆς.

Οἱ ἐν Σινώπῃ κανονοβολισμοὶ ἀντήχησαν γοερῶς εἰς τὴν καρδίαν ὄλων ἐκείνων, οἵτινες ἐν Αγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἔχουσι ζωηρὸν τὸ αἰσθημα τῆς ἐθνικῆς ἀξιοκρίκειας. Ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν παντοῦ ὅπου τὸ τηλεβόλα μας δύναται νὰ φθάσωσιν ὅτι οἱ σύμμαχοι μας πρέπει νὰ σεβασθῶσιν. Ἐντεῦθεν ἡ δοθεῖσα εἰς τοὺς στόλους ἡμῶν διαταγὴ τοῦ νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν Εὐξεινον καὶ νὰ ἐμποδίσωσι διὰ τῆς βίας, εἰάν ἦναι ἀνάγκη, τὴν ἐπάνοδον ὁμοίου συμβάντος. Ἐντεῦθεν ἡ ὁμόγραφος ἀνακοινώσις πρὸς τὸ Ἀνακτοβούλιον Παιτρούβλιως, δι' ἧς τῷ ἀνηγγέλλετο ὅτι εἰάν ἐμποδίζομεν τοὺς Τούρκους ἀπὸ ἐπιθετικῶν πολέμου κατὰ τῶν Ῥωσικῶν παραλιῶν, θέλομεν ὅμως τοὺς προστατεύειν ἐν ἐφοδιασῶσι τὸ ἐν τῇ χώρα τῶν στρατευμάτων τῶν Καθόνων δ' ἀπορρᾶ τὸν Ῥωσικὸν στρατὸν, ἐμποδίζοντες αὐτῶ τὴν Ὀχλασσοπλοῖαν τοῦ Εὐξεινίου ἐθέτομεν αὐτὸν εἰς θέσιν διάφορον διότι συνέφερεν διαρκούντος τοῦ πολέμου, νὰ διατηρῶμεν ἐν ἐνέχυρον, ἰσοδυναμῶν μετὰ καταληθέντα μέρη τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας καὶ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν συστομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Αὕτη εἶναι, Μεγαλειότατε, ἡ πραγματικὴ σειρὰ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ὅπου ἤδη ἐφθασαν πρέπει ταχέως νὰ ἐπιφέρωσιν ἡ ὀριστικὴν συννόησιν, ἡ θετικὴν ῥῆξιν.

Ἡ Υ. Μ. ἔδωκε τοσαῦτα δείγματα τῆς μερίμνης τῆς ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῆς Εὐρώπης, τοσοῦτον ἰσχυρῶς συνετέλεσε διὰ τῆς ἐνεργητικῆς ἐπιβροχῆς τῆς κατὰ τοῦ ἀναρχικοῦ πνεύματος, ὥστε οὐδαμῶς ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀποφάσεώς τῆς ἐν τῷ διλήμματι τὸ ὁποῖον παρούσάζεται Αὐτῇ νὰ ἐκλέξῃ. Εἰάν ἡ Υ. Μ. ἐπιθυμῆ ὡς ἐγὼ εἰρηνικὴν λύσιν, τὶ ἀπλοῦστερον τῆς κηρύξεως, ὅτι τὰ πράγματα θέλουν ἀναλαβῆ τὸν διπλωματικὸν τῶν ῥῶν, ὅτι πᾶσα ἐχθροπραξία θέλει παύσει καὶ ὅτι οἱ αἱ διαμαχομένοι δυνάμεις θέλουν ἀποσυρθῆ ἐκ τῶν τόπων, ὅπου πολεμικοὶ λόγοι τὰς ἐκάλεσαν;